

Ο ΝΟΥΜΑΣ ΒΓΑΙΝΕ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Για την Ελλάδα αρ. 10.—Για το Έξωτερικό αρ. 10
20 λεφτά το φύλλο λεφτά 20

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στα κίσκια της Πλατείας Συντάγματος, Ομόνοιας, Υπουργείου Οικονομικών, Σταθμού Τροχιοδρόμου (Οφθαλμιατρείο) Σταθμού Υπογείου Σιδηροδρόμου (Ομόνοια) στο καπνοπωλείο Μανωλακάκη (Πλατεία Στουρνάρα, Έξάρχεια), στο βιβλιοπωλείο «Έστιας» Γ. Κολάρου. Στόν Πειραιά: Καπνοπωλείο Γ. Σηρού. δδ. Βουδουλινας αρ. 1, σιμά στην Τρούμπα. Η συνδρομή πληρώνεται μπροστά κ' είναι ενός χρόνου πάντα.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΜΑΤΑ

Η «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ»

για την ώρα σταμάτησε. Λέει πως θα ξαναβγει άργότερα, και το εύχόμαστε, μα το σημερινό σταμάτημά της, το προσωρινό ή το τελειωτικό, μάς κάνει να πελπιζόμαστε πως εδώ στον τόπο μας μπορεί να ζήσει μια ημερίδα που έχει κάποιες άρχες και που δε μεταχειρίζεται τα συνειδημένα δημοσιογραφικά κόλπα—ένα απ' αυτά, και το ελαφρότερο δά, η ψευτιά—για να σιγουράρει τη ζωή της.

Από ένα παράτημά της προχτεσινό μαθαίνουμε και μι' άλλη άφορμή της άτυχίας της: Δεν υποδουλώθηκε, λέει, στο Καλιφόρνο του Τσαγκάρη, που λέγεται και «πραχτορείο των Έφημερίδων», και θέλησε να ζήσει ζωή κάπως ανεξάρτητη κι ανθρωπινή. Τί να γίνει. Όταν ένα κακό βρίσκεται καλά βαλμένο πρέπει όλοι να δουλεύουνε ραγιάδες σ' αυτό.

Μπορεί λοιπόν να φταίει κι ο Τσαγκάρης, μα η γνώμη μας είναι πως περισσότερο φταίει η ίδια ή «Μεταρρύθμιση». Α ζούσε οικονομικότερα, θα βαστούσε περισσότερο. Μα εΐτανε η εύλογημένη πολύ σπατάλη και γι αυτό σπατάλησε μέσα σ' έξη μήνες δσα θάν της φάνανε να ζήσει δυο χρόνια οικονομικά και να βρεί έτσι καιρό να σπείρει τις τίμιες και πατριωτικές γνώμες της, άρχινώντας ύστερ' από τα δυο χρόνια το θερισμό.

Τί έκανε όμως; Πολυτέλεια στα γραφεία, στο προσωπικό, στο σκῆμα, και ύστερ' από λίγο θάνατος. Ένα γραφείο παράμερο κ' οικονομικό, ένας δυο συντάχτες της προκοπής, κ' ένα σκῆμα μικρό σαν της «Πρωίας», ή και μικρότερο, τις φτάνανε και με το παραπάνου για όργανα του σκοπού της. Όσο μικρότερη και σεμνώτερη θάν την έβλεπε ο κόσμος τόσο περισσότερο θάν τη συμπαθούσε. Ένα φυλλάρακι τόσο δά με τις ιδέες της «Μεταρρύθμισης» ο κόσμος θάν τάγκάλιαζε και θάν τόβαζε άψηλότερα από τα πυκνοτυπωμένα σεντόνια, τα γιομάτα τις περισσότερες φορές, άν όχι πάντοτε, από διάφορα πνευματικά και ψυχικά σκουπίδια. Η «Μεταρρύθμιση» περιφρόνησε το «σιγά—σιγά» που θάν την έφερε στην έπιτυχία κι άγκάλιασε το «βιαστικό» που τη γκρέμισε στην καταστροφή. Τρίτο λάθος της, όχι μικρό κι αυτό, εΐταν που άκριδοπλήρωσε τα «συγχαρητήρια των φίλων άμογενών» κ' έπύργωσε άπάνου σ' αυτά όλες τις έλλiptες της, ξε-

χνώντας πως ο Ρωμῆος εύκολα άνοίγει την καρδιά του, άφου δεν έχει να χάση μ' αυτό τίποτα, και δύσκολα βάζει το χέρι στην τσέπη του. Θέλαμε να ξέρουμε πόσο άπὸ κείνους που δε βρίσκανε λέξεις νάν τη συχαρούνε για την «πατριωτικώτατην κ' έθνοσωτήριαν πορεία» της θά προπληρώνανε δυο ή τρεις συντρομές μαζί, άν τους ζητούσε μια τέτια θυσία, για νάν την κρατήσουνε στη ζωή.

Αυτά τα γράφουμε με την έλπίδα πως θα ξαναβγει η «Μεταρρύθμιση» για νάν τάχει οδηγό της, ή πως θα βγει καμιά άλλη ημερίδα άργότερα με το ίδιο πρόγραμμα που να άμειληθεί από τα λάθια της «Μεταρρύθμισης» και να δουλέψει πιο νοικοκυρεμένα και πιο φρόνιμα.

ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

των τηλεγραφικών και ταχυδρομικών υπαλλήλων όλοι τη βρήκανε δίκια κι όλοι τη χεροκράτησανε. Την Πέμτη μάλιστα, την πρώτη μέρα της άπεργίας, κόσμος και κόσμος μαζωμένος στο ταχυδρομείο κουβέντιαζε συμπαθητικά για τους υπαλλήλους, μη λογαριάζοντας καθόλου πως όλη η κοινωνία, κι ο καθένας τους χωριστά, θα ζημιωνότανε σημαντικά κι ά μια μέρα μονάχα βαστούσε το κακό.

Έτσι έπρεπε να γίνει κ' έτσι έγινε, κ' έλεγανε όλοι πως ο Ντεληγιάννης που κωβεται για τη δημοκρατία νάναι βίβαιος ότι με την άπεργία της Πέμτης έπεσε πολύ στη συνείδηση και των άλλων ακόμα που τον παίρνουν γι' άνθρωπο φρόνιμο και για πατριώτη.

«ΟΤΑΝ

η οικονομική άθλιότητα έπιβάλλει την κατάργηση των Είρηνοδικείων δεν επιτρέπεται στις έπαρχίες να παραπονεθούν».

Τά εΐπε βουλευτής αυτά, δεν τά λέμε μεΐς. Έμεις λέμε άλλο, όταν οι έπαρχίες βλέπουν πως κοροιδεύονται άδιάκροτα από μια θεοτρελή κι άριλότιμη Βουλή, που σήμερα ψηφίζει τούτο κι αύριο τανάκροτο, όχι μόνο τους επιτρέπεται να παραπονεθούν αλλά να κάνουν και κάτι χειρότερο.

Πως τά χάλια μας τα οικονομικά έχουνε φτάσει στο άπροχώρητο, όλοι το βλέπουμε κι όλοι το φωνάζουμε. Λέμε όμως και τ' άλλο, πως μια και τά χάλια μας φτάσανε σ' αυτό το σημείο, έπρεπε να βάλουμε το κεφάλι μας κάτω και να σκεφτούμε με ποιο τρόπο θα γλυτώσουμε από το κακό.

Με κομπογιαννίτικα γιατροσόφια δε γιατρεύεται η οικονομική μας πανούκλα, κι αυτό που ζητάει να κάνει σήμερα η Βουλή είναι καθαρός κομπογιαννισμός και τίποτ' άλλο.

ΟΔΟ

το γεροντικό πείσμα του ο Ντεληγιάννης τόδειξε στους ταχυδρομικούς υπαλλήλους. Του κάκου και στη Βουλή και στον τύπο τού δείξανε όχι πια το άδικο, αλλά το μεγάλο κακό που κάνει στον τόπο κουτσουρεύοντας ψωφομιστούς κ' έλαττώνοντας προσωπικό, που και τώρα ακόμα είναι ανεπαρκέστατο.

Αυτός το χάβη του. Μωρέ, δε θάχουμε ταχυδρομείο μ' αυτά που κάνεις! τού λένε. Πως δε θάχουμε! άπαντάει αυτός. Μα κι ά δεν έχουμε;

Και τί θα πάθουμε; Δεν έχουμε τόσα άλλα πράματα, άς μὴν έχουμε και ταχυδρομείο. Οικονομία όμως θα γίνει πάντα. Οικονομία άδικαιολόγητη από δά, και σκόρπισμα άσυλλόγιστο από κει. Πολιτική άναμόρφωση κι αυτό.

Ο σοφώτατος Κυβερνήτης μας τάποράσισε να καταργήσει την άλληλογραφία, άφου δά κι όμπρός ζήτημα είναι άν από τα δέκα γράμματα θα ταξι-δύουν τα πέντε κι άν τα συστημένα γράμματα δε θα κάνουνε φτερά. Άφήστε πια τί θα τραβάνε οι κακομοίρες οι έφημερίδες που και τώρα ακόμα δεν έχουνε λόγους νάναι ενθουσιασμένες με την άγάπη που τους δείχνουνε μερικά ταχυδρομεία στις έπαρχίες.

Άν εΐτανε τόση ανάγκη για μερικές χιλιάδες δε φαλλίδιζε καλύτερα την βουλευτική έπιχορήγηση και νάφθει ησυχους τους ταχυδρομικούς;

ΕΙΝΑΙ

για γέλια, άν αγαπάτε και για κλάματα, ό,τι έγινε με τον έφευρέτη Φ. Φιλιππίδη. Ανακάλυψε έναν καινούριο μηχανισμό ντουφεκίου και παρουσίασε το σκείδιό του στο ύπουργείο. Το ύπουργείο, χωρίς να χάσει καιρό, κάνει μια έπιτροπή, για να βρούνε βέβαια μερικοί καπετάνιοι δουλειά. Η έπιτροπή ξετάζει τα σκείδια και βγαίνει την άπόφασή της πως το παιδί, ά σταλθεί στην Ευρώπη για να σπουδάσει, θα γίνει δυνατός στην τέχνη του και θα ώφελήσει την πατρίδα. Το ύπουργείο στέλνει το Φιλιππίδη στην Ευρώπη και τώρα που γύρισε τον άφήνει... να γυρίσει στα δημοσιογραφικά γραφεία και να δείχνει τα σκείδια του και τα διπλώματά του!

Κι άν πεις στον κ. ύπουργό:

— Μα άφου δεν κοιτάζετε να ώφεληθείτε από τις σπουδές του, τότε γιατί ξοδέψατε να τον στείλετε στην Ευρώπη;

ο κ. ύπουργός θα σου άπαντήσει:

— Μα μήπως τον έστειλα εγώ; Άλλος εΐταν ύπουργός σαν έστάλθηκε!

Τό ίδιο σά να σου λέει:

— Άλλος έδωσε τον παρὰ του, δεν τον έδωσα εγώ!

Ρωμαϊκή λογική κι αυτή. Τί θαρρείτε!..

ΑΕΝΕ

πως σε κάθε αντίσταση που φέρνουν οι Κυβερνητικοί βουλευτάδες στη Βουλή, ο μπάρμπα-Θωδωρής έχει έτοιμη τη φοβέρα:

— Η μου ψηφίζετε το νομοσχέδιο ή παραιτούμαι!

Και οι έθνικοί πατέρες άποστομώνονται στη στιγμή και παύουν κάθε αντίσταση.

Μια τέτια στοργή στ' αλήθεια είναι πολύ συγκινητική. Ο Θεός να μας φυλάει μονάχα μὴν το παρακάνει ο γέρος και πει καμιά μέρα στα κοπέλια του:

— Η μ' αφήνετε να βουλιάζω το Ρωμαϊκό ή παραιτούμαι!

Άγκαλά και γι' αυτή τη δουλιά δεν έχουν ανάγκη από φοβέρες. Το πει δεν το πει ο γέρος, τη δουλιά τους θάν την κάνουνε.

— Δε μου λέτε, κύριε, παρακαλώ ποιόνε πάνε να θάψουνε; ρωτά κάποιος διαβίτης ένα κωμωδιογράφος μας, βλέποντας να περνάη μια κηδεία.

— Δεν ξέρω, κύριε, μα όλα με κάνουνε να πιστέψω, πως πάνε να θάψουν αυτόν που είναι μέσα στην κάσα.

Και ο διαβίτης μονολογώντας:

— Κ' ύστεριε, άπορούνε, γιατί μαζιλαρόνουνται στο θέατρο...